

imellem 1903 og 1916, nemlig Aarstallet 1908, og indtil 1908 var der snarere Tilbagegang for disse tre meget store Klasser af Befolkningen, men fra 1908 til 1916 var der en overordentlig stor Opgang. Vel er det sandt, at Skattemyndighederne nu er mere opmærksomme paa Folks Indtægter og belærer Folk om, hvorledes de rettelig skal ansætte dem, men man bør ikke gaa ud fra, at Ligningsmyndighederne, Sogneraadene overfor Gaardmænd og Husmænd, ikke har ansat Indtægt og Formue med den Nøjagtighed, som de burde, og idet de tog alle de Hensyn, de burde. Jeg maa altsaa hævde, at overfor de Laan, der er optagne, den Gæld, Staten har paadraget sig, staar der i alt Fald indtil nu en meget betydelig Velstand for store Kredse af Befolkningen, og kun dette har jeg sagt.

Hvad indeværende Finansaar angaar, maa jeg hævde, at man har Ret til at se lyst paa det. Naar det ærede 1ste Medlem fra 2den Kreds tror, at jeg har sagt det af Hensyn til det kommende Valg, tager det ærede Medlem virkelig fejl deri, jeg har ikke villet fremstille det lysere, end det i Øjeblikket er nødvendigt, og som jeg maa gøre ud fra de Tal, jeg har, jeg skulde næsten have Fornemmelse af, at det ærede Medlem ikke kan lide, at der i indeværende Finansaar er Overskud, og at vi er saa vel stillede, jeg kunde vende det om mod ham, maaske han ikke sætter Pris paa, at den finansielle Situation under den nuværende Regering er saa god, som den er i Øjeblikket, alting medregnet og alting fraregnet.

Men hvorledes er det saa i Fremtiden? Vi kommer nu til et Finansaar, om hvilket jeg vil indrømme, at Finanslovsforslaget ikke giver særdeles store Oplysninger, det kan det ikke, saa meget afhænger, som ogsaa det ærede 5te Medlem for 6te Kreds sagde, af Tillægsbevillingsloven, og alligevel, vil man kaste et Blik paa dette Finanslovsforslags første Side, vil man se, at Indtægterne er opførte til en Sum af omtrent 193 Mill. Kr., hvilket jo er et Indtægtsbeløb, som vi indtil for 4—5 Aar siden aldrig vilde have troet, at vi kunde have naaet til ad regulær, ordentlig Vej. Saa stor er efter min Mening Indtægterne blevet for Staten, og det er uden en Forøgelse af de ordentlige Indtægter, der kan virke trykkende. Jeg har altsaa taget alle Hensyn, naar jeg har gjort Indtægten op for det næste Finansaar, og efter min Mening har jeg ikke paa nogen Maade gjort den for højt op. Det ærede Medlem nævnte overfor mig,

at jeg havde sagt, at Merindkomstkatten og Tillægsskatten vilde give 150 Mill. Kr., om det ikke var for højt regnet, da Merindkomstkatten og Tillægsskatten i Aar kun havde givet 153 Mill. Kr., og det ærede Medlem mente — jeg forstaar meget godt, hvorledes det ærede Medlem kommer dertil —, at der snarere kunde ventes Tilbagegang end Fremgang i det kommende Finansaar. Dertil vil jeg gerne svare for det første, at Merindkomstkatten i Virkeligheden andrager et større Beløb, nemlig 158 Mill. Kr., og dernæst, at vi, som det ærede Medlem har bemærket, har vedtaget en Tillægsskat, der er anslaaet til at give 60 Mill. Kr., og dette Anslag er ikke meget forkert, thi vi ved, hvad der næste Finansaar vil være tilbage af Skatteaaret 1917—18, og vi kan med nogen Sikkerhed slutte, hvad den skattepligtige Indkomst vil blive, ogsaa i den Del af Finansaaret, som berøres af det næste Skatteaar, men det har vi efter de givne Oplysninger anslaaet til 60 Mill. Kr. Jeg lader da denne Merindkomstskat, som har givet 158 Mill. Kr., falde ned til 90 Mill. Kr., hvilket dog er et ganske betydeligt Nedslag, og saa kan jeg ikke tro, at jeg ser meget galt paa dette Forhold. Og naar jeg ser hen til, hvad der i Øjeblikket af Aktieselskaber, Banker o. s. v. angives som Udbytte, Dividende og lignende, faar jeg ikke det Indtryk, at der ikke kan ventes meget betydelige Skattebeløb fra disse Aktieselskaber, der i Virkeligheden bidrager saa overordentlig meget i Øjeblikket til Skatterne her i Landet. Jeg kan ogsaa se det af, at de afsætter til Skat og ikke mindst til Merindkomstskat ganske overordentlig store Beløb, det er jo Millioner, det drejer sig om. Derfor tror jeg ikke, at min Oversigt over Indtægterne i næste Finansaar vil vise sig forkert, undtagen der skulde ske Tildragelser for vort Land, som ingen kan forudsætte. Jeg maa gaa ud fra — hvad skulde jeg ellers gaa ud fra —, at Tilstanden nogenlunde vil fortsættes, som den har været i dette Finansaar. Hvis derimod alting svigter, kan jeg ikke staa inde for en eneste Ting, saa kan vi hverken vide, hvordan Indtægt eller Udgift vil blive.

Hvad Udgiften angaar, vil jeg gerne sige om de store Beløb, der er kommet paa Finanslovsforslaget, de store Foretagender ved Statsbanerne og andetsteds, som er planlagte og forberedte, at jeg overfor alt dette har stillet mig saaledes, at jeg næsten har været med til alt det, der skal foretages eller er planlagt, naar Arbejdsløshed